

הצלחה איננה אנימלית

בשלב זה גילה את המחול האמנותי, כשהציץ לחזרה של להקת "בת שבע II", בניהולה של נירה פז, והצטרף ללהקה זו מאוחר יותר. למרות שהחל לרקוד בגיל מאוחר יחסית ולמד את הבסיס הטכני של המחול רק שנים מעטות, הצליח להשתלב במחול המקצועי בארץ. לאחר כשנה עבר כמתלמד ל"בת דור", ותוך זמן קצר הופיע עם הלהקה.

ממש כהצלחתו ככוריאוגרף, ההתקדמות המהירה של גלילי כרקדן נובעת מנכונותו לעבוד קשה ולעשות את כל מה שנדרש בכדי להתקדם, בצירוף לרזיות - נפשית וגופנית - שאיפשרה לו ללמוד תנועה במהירות, ולבצע אותה ברמות אנרגיה ומיומנות גבוהות. ב-1987 עבר גלילי ללהקת "בת שבע", אז בניהולו של דוד דביר, ובלט ביכולתו הגופנית ובמרץ העצום שלו גם על רקע להקה זו, שתמיד נודעה בפיסיות ובאנרגטיות שלה.

איציק גלילי יצא לנסות את מזלו באירופה לראשונה בשנת 1989. בקיץ של אותה שנה הגיע לקורס ביצוע לכוריאוגרפים ומוסיקאים בגילפורד, אנגליה. כמו רבים אחרים, גלילי הגיע לשם כרקדן כדי לקבל שיעורים ממורים ידועים ולשמש חומר גלם לכוריאוגרפים בקורס. פרישתו של אחד הכוריאוגרפים המתלמדים איפשרה לגלילי לקבל את ההכשרה הפורמלית היחידה שעשה ככוריאוגרף.

גלילי חזר ל"בת שבע" ויצר את עבודתו הראשונה, "דו-עת". זהו מחול לשני גברים למוסיקה של וויליאם שלר. בניגוד לעבודות ראשונות רבות, "דו-עת" אינה יצירת בוסר מבטיחה, אלא מחול מקסים ובוגר, המצביע על חלק מהמגמות שעליהן עתיד גלילי לחזור בריקודים אחרים: פיסיות המשולבת בתיחכום תנועתי, שבמרכזה ניצב הרקדן כיצור אנושי.

"כשתרא את אלוהים, תגידו לו"

כור: איציק גלילי, רקדנים: גינפר חנה, איציק גלילי

"WHEN YOU SEE GOD, TELL HIM"

CHOR.: ITZIK GALILI, DANCERS: ITZIK GALILI, JENIFER HANNA

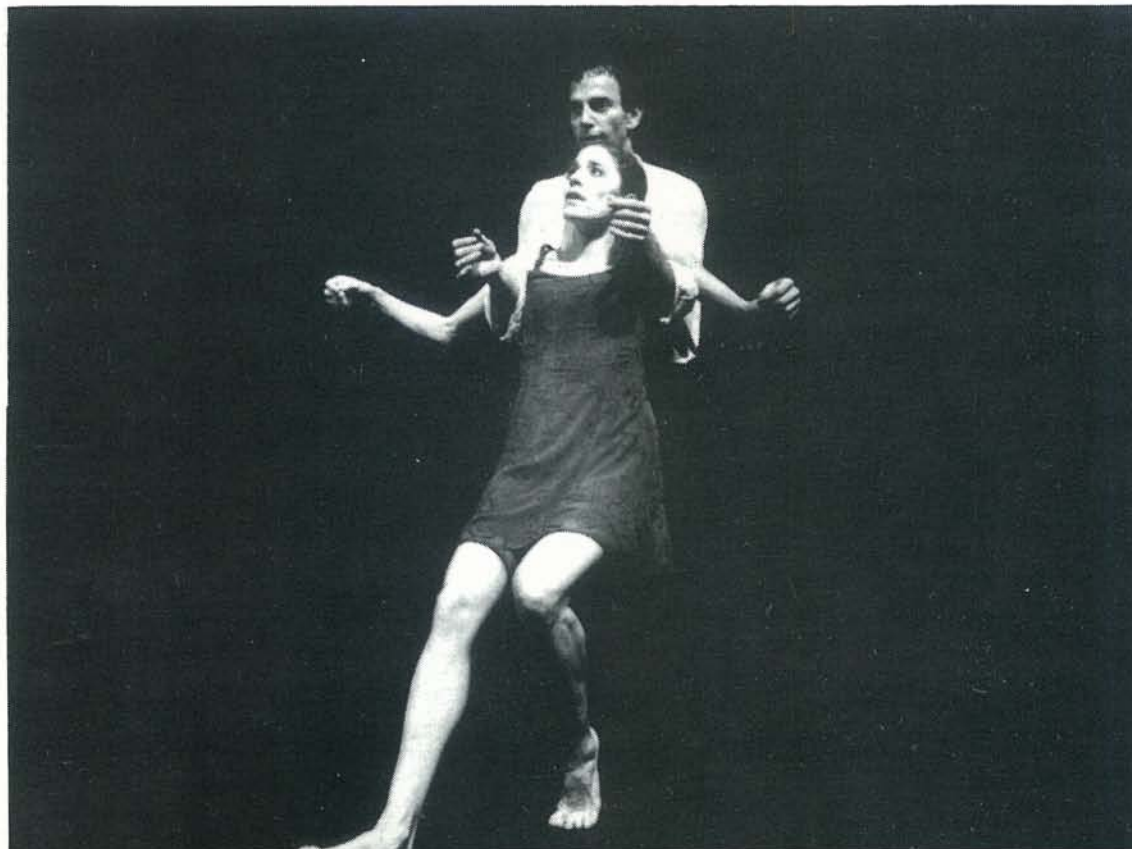
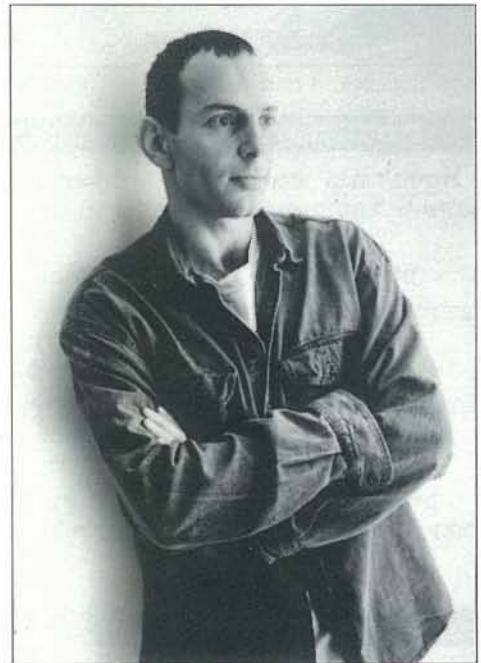
מאת גל אלטר

תוך שלוש שנים הצליח איציק גלילי, בעבר רקדן בלהקות "בת דור" ו"בת שבע", לפרוץ לחזית המחול העכשווי באירופה, ונחשב כיום לאחד השמות המבטיחים ביותר בדור החדש של יוצרי המחול המודרני בהולנד.

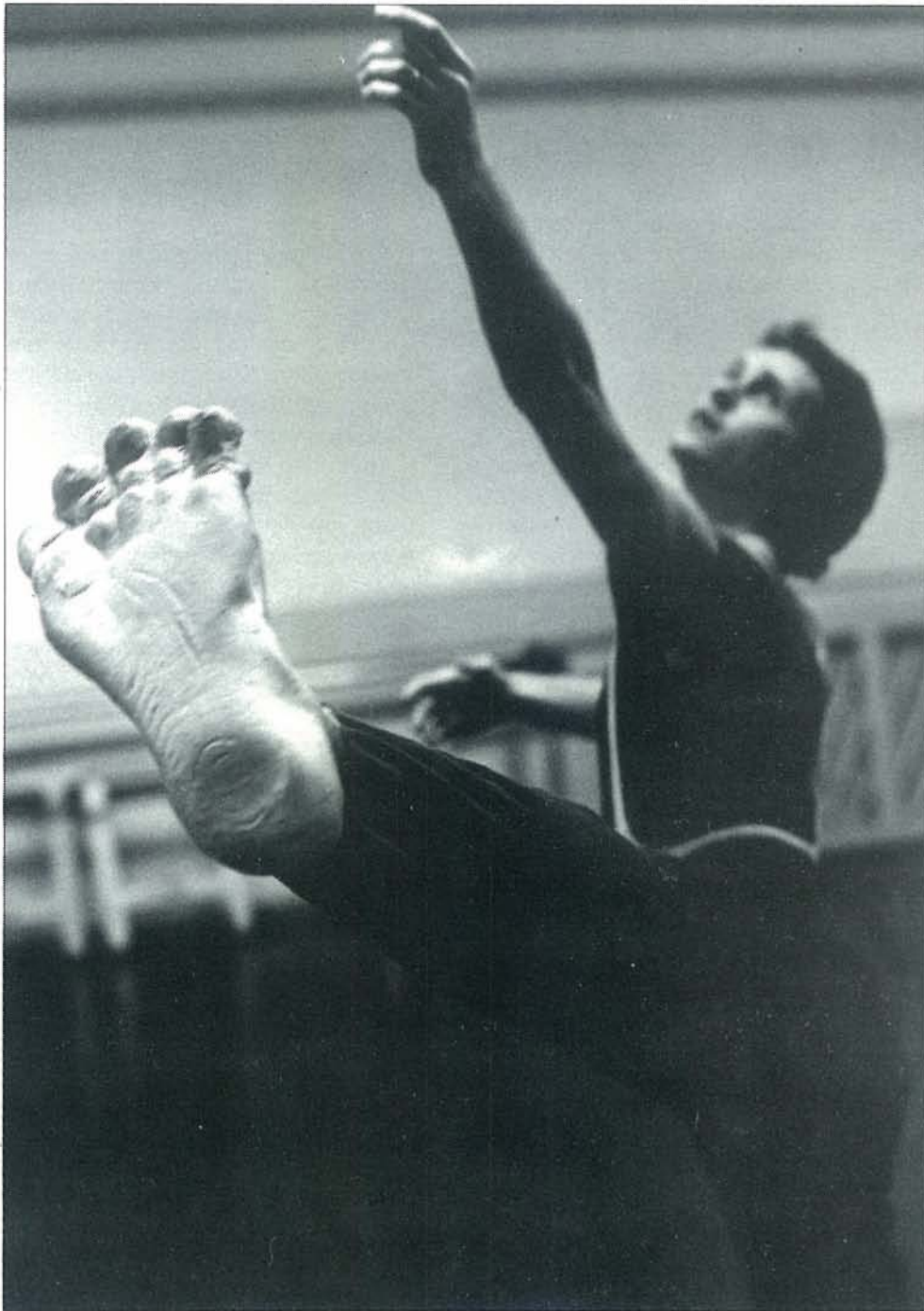
איציק גלילי נולד בדקה האחרונה של שנת 1961 בת"א, וגדל בשכונת שפירא כילד למשפחת מצוקה, בסביבה מרוחקת מאוד מ"מותרות" כגון באלט או מוסיקה.

בצבא שירת בנח"ל, והשתתף במלחמת לבנון. לאחר שירותו הצבאי חזר לת"א ועסק בעבודות שונות, ובין היתר היה ספר כלבים. בתקופה זו התוודע לריקודי העם, וזמן מה רקד באחת מלהקותיו של שלמה ממן.

איציק גלילי, ITZIK GALILI
צילום: אוליבר שוט

"סינדרלו", כור: איציק גלילי, רקדן: גבריאל סבטין
 "CINDERELLO", CHOR.: ITZIK GALILI, DANCER: GABRIEL SOBATIN

גלילי יצר עבודות עבור להקות בהונגריה, גרמניה, דנמרק, קנדה, פורטוגל וכמובן בהולנד. עבודתו השאפתנית ביותר, עד כה, היא "סינדרלו", באלט של ערב שלם לצלילי "סינדרלה" של פרוקופייב, עבור באלט "הגראנד תיאטר" בזינבה, שווייץ.

בגרסתו של גלילי, סינדרלו הוא אסיר כלוא בתא עם שלושה פושעים מרושעים, המתעמרים בו ולועגים לו בגלל שיש לו כף רגל ענקית. סינדרלו מוצא מפלט בדמיונות, חלומות ואגדות, אחת מהן על נסיכה שגם לה יש כף רגל כזו...

גלילי אינו שוקט על שמריו, ובדרך כלל אינו מרוצה מעבודותיו. עבורו העבודה הבאה היא הזדמנות לחדד את האמירה הכוריאוגרפית שלו ולשכלל את אמנותו. הוא כבר הספיק ליצור עבור כל הלהקות הבכירות בהולנד: "סקאפינו", "הבאלט הלאומי", "הנדרלנדס דאנס תיאטר" וה"רפלקס" של חרונינגן. כשלא יצר עבור להקות, קיבץ רקדנים עצמאיים

ושילוב בין שניים. אותה ספק-לטיפה ספק-סטירה מ"דו-עת" מאפיינת את המפגשים האנושיים במחולות שלו. מפגש כזה, מרתק ומסתורי, יש במחול שיצר עבור האנסמבל, "אפקט הפרפר" - מחול לשני גברים, אשה וערימת לבני בניין, ללא ליווי מוסיקלי.

"אפקט הפרפר" בוצע על ידי להקת "סקאפינו" ההולנדית בתחרות הכוריאוגרפיה הבינלאומית בחרונינגן ב-1992. הצופים אהבו את הריקוד, והוא זכה ב"פרס אהדת הקהל", אולם אחד השופטים חשב שהוא דומה מדי לריקוד שנעשה על ידי כוריאוגרף בלגי צעיר כשנה לפני כן. גם הכוריאוגרף הבלגי (שגלילי לא הכיר כלל) השתמש בלבנים. אותו כוריאוגרף אישר מאוחר יותר - בכתב - כי הוא אינו מוצא שיש במחול של גלילי יותר מדמיון מקרי לעבודתו, אך הניק כבר נעשה ו"אפקט הפרפר" לא זכה בפרס מהשופטים.

"דו-עת" נכנס לרפרטואר של להקת "בת שבע", שבוצע במסגרת הסיור הארוך והמוצלח שעשתה הלהקה בארה"ב.

גלילי המשיך ויצר את "קרטון" - דואט לרקדן ולדמות מצוירת על מסך, שזכה בפרס ראשון בתחרות "גוונים למחול 90".

בשנת 1991 החליט גלילי לפנות לכוריאוגרפיה כעיסוקו הראשי ועזב את "בת שבע". עם כניסתו של אוהד נהרין לתפקיד המנהל האמנותי, ברור היה כי כל יוצר נוסף בלהקה זו יהיה תמיד במקום שני. האפשרויות הדלות

**ממש כהצלחתו
 ככוריאוגרף, ההתקדמות
 המהירה של גלילי
 כרקדן, נובעת
 מנכונותו לעבוד קשה
 ולעשות את כל מה
 שנדרש בכדי להתקדם,
 בצירוף לזריזות -
 נפשית וגופנית -
 שאיפשרה לו
 ללמוד תנועה
 במהירות, ולבצע אותה
 ברמות אנרגיה
 ומיומנות גבוהות**

שהיו למחול הישראלי להציע לא השאירו ברירה למי שהאנרגיה והכשרון שלו הביאו אותו ליצור יותר מעשרים עבודות בשלוש שנים. גלילי התמקם באמסטרדם, ושם עבד ככוריאוגרף עצמאי עם להקות שונות באירופה, וכן העלה ערבים של יצירותיו בתיאטרונים קטנים. הראשון מבין ערבים אלה נוצר יחד עם רקדנים הולנדים, שרקדו בישראל וחזרו לארצם בתקופת מלחמת המפרץ.

גלילי חזר לעבוד בישראל ב-1992, ויצר עבודות עבור להקת "בת שבע", ו"אנסמבל בת שבע", שהוקם אז. עבור הלהקה יצר את "מסיבת הגינה הקטנה שלי", ריקוד שכלל קטעי מחול קבוצתי מתוחכמים, בצד המצאות בימתיות מפתיעות, כמו מחול עם אבובים ("פנימיות") מנופחים של צמיגי טרקטורים.

ממש כמו ב"דו-עת" יש במחול זה אלמנטים ביוגרפיים, וכמו ב"קרטון" רואים בו את היצירתיות של גלילי, והדחף שלו להתנסות באופנים שונים (ומשוונים) של הבעה בימתית. יצירתיות זו גובלת לעיתים בגימיק, אולם התוכן התנועתי העשיר של מחולותיו ופיתוח הקומפוזיציה מעידים על גלילי שהוא, בראש ובראשונה, יוצר מחולות.

בעבודותיו הטובות, הוא מצליח למצוא אזור בין היצירתיות וההמצאות הבימתיות, התנועה והאנושיות. הדואטים במחולות אלה אינם רק תנועה משותפת לשניים אלא מפגש, עימות

חלק מהמחולות יש משמעות, הם אינם גורם מופשט כמו אצל כוריאוגרפים רבים. גלילי מאמין שלאמנות צריכה להיות משמעות, ושאיור לה להיות רק בבחינת יש המקבל את משמעותו דרך הצופה בלבד. בדואט "כשתפגוש את אלוהים, תגיד לוי" יש מסר וניסיון ללכד תנועה עם טקסט. זה עשוי להיראות נאיבי, אך מהווה, לכל הפחות, שינוי מהרוח הצינית שכל כך אופיינית למחול בן זמננו. האמירה של גלילי אינה בנאלית, כי היא באה ממקום אמיתי. גלילי מכניס גם אלמנטים ביוגרפיים ואישיים מאוד למחולותיו.

לדעת גלילי עצמו סוד הצלחתו טמון בשמירה על תקשורת גם עם אנשים ומוסדות שאינם עומדים בהבטחותיהם, בעבודה בלתי פוסקת, וללא רחמים עצמיים גם אם התנאים קשים, וביחסי אנוש חיוביים עם כל המשתתפים. כמעט כל מי שעבד עם גלילי שמח לשוב על החוויה. נותר רק לקוות שנוכל לחזות בפירות עבודתו לעיתים תכופות יותר, גם בישראל.

ב-1994 זכה גלילי בפרס PHILIP MORRIS SELECTION היוקרתי ככוריאוגרף השנה בהולנד, ודומה שעתידי שם, אם כי השורשים שלו והקשר עם ישראל עמוקים מאוד. כשעבר להולנד עשה איציק גלילי החלטה נבונה - וחבל רק שגם היום אין לו מה לחפש כאן מבחינה מקצועית.

הקטנה שלי" - יש קטעים מורכבים ומהנים מבחינת הקומפוזיציה, כמו קאנון תנועתי רב קולי.

גלילי יצר, כאמור, עבודות רבות, וניתן לזהות סגנון תנועתי וכוריאוגרפי אצלו, אך הוא שב ומפתיע, ומנסה סוגים שונים של אמצעים בימתיים, תנועתיים ומוסיקליים. למשל, במחול "טרקידוס" הוא מציב שלישיית נשים, בתנועה איטית ומינימליסטית, בקצב כמו-יפני, בריקוד אינטימי וסגור. לעומת זאת, במחול "TO TOPOGRAPHY TOO", המביע ניכור, תוקפנות וארוטיקה, מופיעים ארבעה זוגות, בתנועה אקרובטית, מהירה ואלימה.

יש גם גיוון באמצעים הבימתיים: לבני הבניין ב"אפקט הפרפר" נטול המוסיקה, כף הרגל הענקית מגומי שהולבשה בריקוד "קרטון" ועוד. גלילי אינו מהסס גם להשתמש בטקסט לליווי המחול, כמו בדואט "כשתפגוש את אלוהים", תגיד לוי", איתו הופיע בתחרות המחול הבינלאומית במרכז סוזן דלל ב-1994.

בניגוד ליוצרים רבים בתקופתנו, שמדגישים ניכור ואינם מעודדים הבעה רגשית של הרקדן, ברוב המחולות של גלילי שולטת תחושה אנושית מאוד. לרקדנים יש מוטיבציה רגשית בתנועה, וכשהם נפגשים על הבמה המפגש הוא אישי ולא רק פונקציונאלי. לטקסטים שמלווים

והעלה עבודות בערבים שמימן מכיסו. העיקרון שלו הוא להמשיך את המומנטום ולעבוד בכל תנאי. הצלחת הערבים שלו יוצרת אפשרות כי תוקם להקה קבועה שתזכה בתמיכה ממשדית. המרכיבים האופייניים של ריקודיו, שהם הסיבות להצלחתו בקרב הקהל והביקורת, הם, לדעתו:

איציק גלילי הרקדן, אתלטי מאוד, אנרגטי ובעל יכולת תיזמון מצוינת. תכונות אלה באות לידי ביטוי בתנועה שהוא יוצר. אך יש לגלילי מנעד דינאמי רחב מאוד, כך שלצד קפיצות וגלגולים אקרובטיים יש גם תנועות פשוטות ומינימליות, שמצליחות ליצור אפקט דרמטי חזק. לעיתים מגלים בתנועה שלו השפעות נהריניות, אך גלילי דורש יותר קו בתנועה ובתבנית, והגופניות אצלו יותר מוגדרת. זה מתאים מאוד לרקדנים באירופה, שיש להם בדרך כלל רקע חזק בבאלט קלאסי. רקדנים רבים מוצאים בתנועה של גלילי אתגר מעניין, ומוכנים לעבוד איתו אף ללא תמורה ומעבר לשעות המקובלות.

גלילי הכוריאוגרף - בניגוד לכוריאוגרפים רבים בתחילת דרכם, מצליח לחבר עבודות בעלות מרקדים תנועתיים מורכבים. יש אצלו מעט מאוד אוניסונו, ובריקודים הקבוצתיים שהוא יוצר כל רקדן הכרחי וייחודי. כבר בריקוד הקבוצתי הראשון שעשה - "מסיבת הגינה

עיריית תל אביב יפו מגישה:

המרכז למחול

בלט קלאסי בלט מודרני מחול יצירתי רפרטואר

בית הספר למחול המאפשר לימודי מחול ותנועה ברמה הגבוהה ביותר, ומפתח את יכולת התלמידים בהתאם לכישוריהם

שיעורים במחול יצירתי ובלט קלאסי לילדים בגילאי 6-12 בחמש רמות לימוד.

שיעורי מחול מודרני ובלט קלאסי לנוער בגילאי 13-18 בשש רמות לימוד.

שיעורי מחול מודרני ובלט קלאסי לבוגרים מגיל 18 בשלוש רמות לימוד.

להקת תיאטרון מחול תל אביב לרקדנים צעירים, אחרי צבא.

כיתת בנים.

קורסי קיץ.

מורים אורחים.

צוות מורים מקצועי ומיומן.

המרכז למחול-רח' הפטמן 6 תל אביב.